

Pericolele jocului de-a neprihănirea prin credință

Vineri, 17 noiembrie 2006

Gili Cârstea

„Ea invită poporul să primească neprihănirea lui Hristos.”

Așa sună o prezentare a soliei 1888, despre care sora White spunea că va fi însoțită de revărsarea Duhului Sfânt în măsură bogată. Unora le-ar fi plăcut ca Dumnezeu să poruncească primirea soliei 1888. El se limitează doar să ne invite. O legătură de dragoste nu poate fi poruncită. Ea vine din apreciere reciprocă a caracterului, din respect și atracție. Iar acestea nu se pot naște fără o cunoaștere corectă a caracterului lui Dumnezeu, așa cum a fost el descoperit în neprihănirea lui Hristos.

În 1888 Dumnezeu a oferit poporului Său „începutul mării strigări,” iar acesta consta în „descoperirea neprihănirii lui Hristos.” Lumina trimisă prin frații Waggoner și Jones, departe de a fi o întoarcere la creștinismul de bază – așa cum spune un mare teolog adventist – era începutul unei secvențe de adevăr prezent care ar fi permis bisericii să înțeleagă care era sursa vieții fără păcat pe care a trăit-o Hristos. Tatăl, care locuia în Hristos, spunea astfel lumii că El acționează în cadrul legii și nicidecum în afara ei.

De ce nu reușește acel „început” să se impună, la atâta timp de când solia a fost trimisă acestui popor?

Unul dintre motive ar putea fi acela că biserica a încercat să iubească fără să se îndrăgostească (Cânt 8:4), să accepte un adevăr pe care nu-l înțelegea, să aprecieze un caracter pe care îl cunoștea greșit. Fiicele Ierusalimului se pare însă că sunt foarte zeloase în a stârni o dragoste care nu a venit în condiții potrivite.

Este foarte posibil să accepți, să crezi și să predici neprihănirea prin credință fără să primești neprihănirea lui Hristos. Mulți predicatori ai neprihănirii prin credință sunt convinși că ei au primit solia 1888, și sunt uimiți când li se reproșează că ei se află de partea împotrivorilor soliei neprihănirii lui Hristos.

Care este rolul neprihănirii prin credință? Ea nu face decât să acopere, provizoriu, păcătoșenia mortală în care trăim. Este o soluție temporară, prin care suntem păstrați în viață până când ajungem la maturitatea neprihănirii lui Hristos, până suntem pregătiți să pășim pe calea consacrată a desăvârșirii de caracter descoperite în Fratele nostru mai mare.

Oricât de avantajoasă ar fi pentru noi neprihănirea prin credință, ea este dureroasă pentru Dumnezeu, căci Îl obligă să rămână în poziția de purtător de păcate la infinit. În timp ce noi ne desfătăm într-o viață de păcat acoperită de meritele lui Hristos, Acesta este batjocorit zi și noapte de vrăjmașul pentru lipsa de loialitate a poporului Său.

Starea de „om mare” a plinătății lui Hristos nu va putea fi atinsă nicidecum atâta timp cât ne jucăm de-a îndreptățirea la umbra mijlocirii lui Hristos. Dar și mai grav, persistând în această copilărie a credinței devenim tot mai siguri că ea este evlavie autentică, doctrina finală și solia îngerului al treilea.

Starea de adulter spiritual, în care trăim pentru firea pământească dar flirtăm cu Hristos, poate fi prelungită, dar într-o bună zi costurile astronomice ale acestui joc vor trebui plătite. Pentru moment, Hristos este obligat să Se mulțumească cu rolul de mijlocitor, iar Dumnezeu continuă să rămână pe banca acuzaților în așteptarea ultimei ședințe a procesului Său. Sub aceste puternice anomalii, Laodiceea se distrează cu bisericile surori, fără să pară conștientă de rolul ei în acest proces universal.

La această oră târzie a istoriei, Hristos încă ne invită să primim neprihănirea Sa, astfel ca taina lui Dumnezeu să se sfârșească și scopul Lui etern să poată fi realizat. Refuzul acceptării neprihănirii Sale ne expune inevitabil influenței demonice pe care Satana o insuflă adoratorilor lui adunați în jurul tronului din Sfânta, acolo unde păcatele sunt doar acoperite, fără să fie îndepărtate. Iar o evanghelie în care există doar iertare, fără să aibă loc ispășirea, vindecarea, restaurarea, nu este de niciun folos, așa cum se poate observa lesne de fiecare.

Fără dispoziția de a primi solia ca pe o invitație plină de respect și dragoste, ne vom trezi curând că ne identificăm confortabil cu forța constrângătoare a Balaurului în ridicarea unei împărății de aur pe acest vechi pământ.